

Yachad oriëntatie in de complexe wereld van het Jodendom

1. Het Joodse volk blijft volk van Gods keuze, ook al heeft een (groot) deel zich verhardt. Wanneer God iemand roept, maakt Hij dat nooit ongedaan. Het NT blijft spreken over Israël, waarbij de heidenen niet het Joodse volk vervangen, maar eerder in het ene Israël worden opgenomen.
2. Het Joodse volk heeft veel verdrukking ondervonden, ook na de periode van het eerste Testament. In die geschiedenis heeft “de kerk” (in brede zin) het verstrooide Joodse volk vaak achteruitgezet, vervolgd of daaraan meegewerkt. Yachad heeft samen met andere Nederlandse kerken in 2020 openlijk schuld daarover bekend tegenover vertegenwoordigers van de staat Israël en rabbijnen met wie intussen al langere tijd gesprekken plaatsvinden. Die dialoog leverde wederzijds begrip op, maar ook verootmoediging en uitgesproken onmacht.
3. Die onmacht kreeg een extra accent door de terroristische aanval vanuit de Gazastrook en het vervolg: steun aan de staat Israël werd bemoeilijkt door de reactie van de zittende regering op dit terrorisme. De achtergrond van de terreur komt voort uit de breder in de Arabische wereld voortwoekerende uitingen van moslimextremisme en de daarvoor verantwoordelijke instituties (ook landen). Evaluatie van en reflectie op de gevolgen vindt veel plaats; interessant en leerzaam is de podcast <https://www.eo.nl/podcast/wallet-van-weezel/afleveringen>
4. Yachad weet vanuit de Bijbel dat God het kwaad uiteindelijk zal vernietigen en recht zal zetten wat scheef is gegroeid. De oprichting van de staat Israël mocht na de verschrikking van de Holocaust gevierd worden als een teken van Gods trouw aan Zijn oude volk. Vanuit de kerkelijke wereld en ook binnen het Jodendom is die oprichting óók anders geduid, nl. als een oplossing voor het door Europese krachten (m.n. Nazisme en fascisme, maar ook kerkelijke “visies”) veroorzaakte isolement van Joden.
5. Yachad ondersteunt dat deel van het Joodse volk, dat de terugkeer van Messias Jezus verwacht en daarin hun volksgenoten zoekt. Messiasbelijdende Joden zoeken hun hart en spannen zich in om de Joodse identiteit van Messias Jezus dichterbij hun volk te brengen. Óók als verlossing voor de huidige existentiële problemen van het Joodse volk. Het wereldwijd versterkte antisemitisme veroorzaakt opnieuw lijden. En de – gelouterde – kerk heeft als roeping de vreugde van de geloofskennis over Gods verbonds-trouw te blijven delen. Messiasbelijdende Joden zijn géén tweederangs gelovigen (maar de oorspronkelijke huisgenoten van God, naar Efez. 2:19) en mogen hun eigen identiteit daarin beleven. Bij de studies en gesprekken daarover is Yachad

betrokken. Via de partner-organisatie Jules Isaac (zie <https://julesisaacstichting.org/>) wordt deelgenomen aan de fascinerende studies die – geïnspireerd door de Joodse theoloog Mark Kinzer – uitvoert en verder ontwikkelt. Ook Theologische Universiteit Utrecht (waar NGK predikanten opgeleid worden) en het Centrum voor Israël Studies zijn daarbij betrokken.

6. Yachad heeft bescheidenheid geleerd. Niet alleen door het zwak ontwikkelde besef onder predikanten en theologen dat er sprake is van een witte vlek voor de actuele plek van het Joodse volk in Gods heilsplan maar ook omdat wereldwijd het krachtenveld dat zich geopolitiek ontvouwt, ons boven het hoofd groeit.

7. Yachad ontdekte de verfrissende krachten binnen de wereld van – overigens ook verdeelde - Messiasbelijdende Joden. In Israël betrekken zij volksgenoten bij het werk van Messias Jezus.

De mede vanuit Yachad opgerichte Stichting Steun Messiasbelijdende Joden (zie <https://messiasbelijdendejoden.nl/>) steunt daarbij veel diaconale inspanningen van Messiasbelijdende gemeenten in Israël.

Yachad steunt de in de 19^e eeuw opgerichte, Britse organisatie International Mission to the Jewish People (zie <https://www.imjp.org/>) en werkt samen met de in Nederland en België werkende evangelisten. Ook om de NGK bij hun werk te betrekken.

8. Complexiteit uit zich ook daarin, dat in Nederland tal van zgn. Israël- organisaties actief zijn. Soms kerk-gebonden (diverse kerkgenootschappen in het gereformeerde spectrum hebben Deputaatschappen), soms ook vanuit een theologische “visie”. Yachad ontdekte verwantschap met de stichting Israël en de Bijbel (die zich toelegt op Bijbelverspreiding in Israël, zie <https://www.israelendebijbel.nl/nl/>, die ook interessante, informatieve podcasts verzorgt. Minder verwantschap wordt ervaren met de christen-zionistisch georiënteerde Stichting Christenen voor Israël (CvI). Niet alleen zien zij de oprichting van de staat Israël als het begin van Gods “eindspel”, maar er is ook een sterk ontwikkelde politieke component in hun streven en uitspraken, zonder dat kritiek op het handelen van de Israëlische regering mogelijk is. Met als gevolg dat Arabisch/Palestijnse christenen zich vaak niet herkennen in de CvI benadering. Verder komt hun theologische positie in de buurt van de twee wegen leer, met een eigen weg van redding voor het Joodse volk buiten de Messias om.

Yachad is betrokken in wat informeel “het Israël Beraad” is gaan heten en dat jaarlijks belangwekkende ontwikkelingen uitwisselt. Dit betreft voornamelijk participanten vanuit de reformatorische hoek.

9. Binnen de Christelijk Gereformeerde Kerken is al vele decennia aandacht voor verbondenheid met het Joodse volk. Het deputaatschap “kerk en Israël” geeft een blad uit (Verbonden, zie <https://www.kerkenisrael.nl/nl/index.php>) en was mede- oprichter van het Centrum voor Israël Studies aan de Christelijke Hogeschool Ede (CHE, zie ook <https://hetcis.nl>).

Het CIS heeft een gesprekspartner in Israël (zie <https://geertdekorte.com/>) die breed (samen-)werkt en een interessante podcast serie uitzendt (zie <https://www.youtube.com/watch?v=NbgzrMgVskY>). Het CIS heeft ook samen met de CHE in 2025 een lectoraat opgericht om te studeren op het Joods karakter van het Nieuwe Testament, dat ook voor de NGK belangwekkend werk doet en een verbinding maakt met TU Utrecht (zie www.jknt.nl).

10. Internationaal is er nog veel meer aan toerusting en betrokkenheid bij het Joodse volk, waarbij Yachad een keuze maakte. Er is betrokkenheid bij de Lausanne beweging, waarin een aparte “Consultation on Jewish Evangelism” (LJCE) bestaat. Daarin komen veel Joodse mensen samen die betrokken zijn op het getuigenis van Jezus Christus onder Joden wereldwijd. Europa heeft een eigen afdeling, met missionair werk onder Joodse gemeenschappen in o.a. Amsterdam, Berlijn, Munchen, Parijs, Boedapest. Tegelijk voelt Yachad verbondenheid met the Middle East Reformed Fellowship (MERF), die vanuit Cyprus dagelijks radio- en internet programma’s in het Arabisch en Farsi verzorgt en kerkelijke werkers traint op verschillende plekken in dat gebied (zie www.MERF.org).

Een belangwekkende ontwikkeling vindt plaats vanuit het Messiaanse Jodendom, dat werkt aan een nieuwe Jerusalem Council II om in vervolg op Handelingen 15 “de volgelingen van Messias Jezus uit de heidenen”, christenen dus, samen te brengen met Messiasbelijdende Joden uit de hele wereld. Die zijn opnieuw op zoek naar hun eigen identiteit (zie <https://www.tjcii.org/nl/>).

11. En dan zijn er nog de Palestijnse christenen. De PKN heeft met hun georganiseerde vertegenwoordigers een aparte ontwikkeling, waarin sterk polariserende effecten bestreden moeten worden. Islamisten en (christen-) zionisten in dialoog houden lijkt welhaast een onmogelijke opgave. De Kairos- documenten vormen een splijtzwam, waar wij liever afstand van houden. Zonder overigens de Palestijnse christenen uit het oog te verliezen. Veel Messiasbelijdende Joodse gemeenten in Israël onderhouden goede contacten met Palestijns-christelijke gemeenten, en werken vaak samen aan diaconale presentie in Israël. Yachad heeft dat werkterrein goeddeels laten liggen door capaciteitsgebrek, maar ook vanwege een andere focus. Soms worden projecten van gezamenlijk belang gesteund, zoals in Corona-tijd.